

اربعین تجلی نصرت و
یاری امام زمان
عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

کاری از مرکز تخصصی تبلیغ دارالحکمه
متن سخنرانی استاد علیرضا پناهیان
تهیه و تنظیم: علی حیدری

برای عضویت در کانال «حوزه و تبلیغ» اسکن کنید

فهرست

۷	بازتعریف اربعین
۸	شکوه اربعین و انتقام خون حسین علیه السلام
۹	اربعین؛ پادگان بزرگ حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه
۱۰	اربعین؛ پس از زیارت
۱۱	دعوت امام حسن عسکری علیه السلام برای اربعین
۱۱	ارتش میلیونی حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه
۱۲	نقش جوانان در اربعین
۱۳	نقشه ائمه علیهم السلام برای قدرت جامعه اسلامی
۱۴	اربعین؛ ابزار تربیت دینی
۱۵	اربعین؛ محل قدرت و نصرت
۱۶	نذر مادران و پدران در اربعین

۱۷	اربعین؛ محل قدرت‌نمایی جهان اسلام
۱۸	اربعین؛ پنجره فولاد برای نذر فرزندان
۱۸	اربعین؛ نمایش برتری فرهنگ حسینی
۱۹	اربعین امسال؛ معنای ویژه
۲۱	توصیه امام صادق (ع) درباره زیارت کربلا
۲۳	غذای ساده در مسیر اربعین
۲۴	تفاوت اربعین با هیئت‌های معمولی
۲۵	تسلی زینب (ع) در اربعین
۲۶	اربعین امسال؛ دلایل مضاعف
۳۴	روضه اربعینی
۳۶	دعای پایانی

• اربعين؛ تجلی نصرت و یاری امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

« بازتعریف اربعین

اربعین یک زیارت ساده نیست، بلکه فراتر از آنچه مردم تصور می‌کنند، است. یک زیارت ممکن است ادای احترام ساده‌ای باشد، اما با جمعیتی فراوان، اربعین معنایی بسیار عمیق، تاریخی و تمدنی برای ما دارد. اجازه دهید اربعین را در جمع شما که همگی متخصصین و ارادتمندان به اربعین هستید، بازتعریف کنم. اربعین، همان‌طور که در زیارت اربعین آمده، نصرت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف است. اربعین بیش از آنکه عاشورایی باشد، امام زمانی است. بیش از آنکه متعلق به حماسه کربلا باشد، متعلق به حماسه ظهور است. در زیارت اربعین می‌خوانید: «و نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ» (کامل الزیارات، ص ۲۱۸)، یعنی من آمده‌ام شما را یاری کنم. چه کسی را می‌خواهید یاری کنید؟ فرزند اباعبدالله

الحسین علیه السلام، حسین زمان را. پس اربعین به سوی آینده است.

ای کاش می شد واژه عزاداری یا عزاداران اربعین را اصلاً استفاده نکنیم. عزاداری برای ما مقدس است، ولی حقیقت عزاداری، یاری است. آیین عزاداری، آیین نصرت حسین علیه السلام است. به همین دلیل، دسته های عزاداری تا ظهر عاشورا ادامه دارند. علم و کتل ها تا ظهر عاشورا برپاست. ظهر عاشورا که خبر شهادت اباعبدالله الحسین علیه السلام به گوش ها می رسد، علم ها را روی شانه می خوابانند و از خیابان ها برمی گردانند، کتل ها و پرچم ها را جمع می کنند. شب شام غریبان دیگر وضع دیگری است، آن سر و صدا وجود ندارد. چراغ ها را خاموش می کنند. تا شب قبل از عاشورا، همه چراغ ها را روشن می کنند تا اهل عالم ببینند. اگر آیین ما بیشتر عزاداری بود، باید از عاشورا به بعد شروع می شد، ولی از عاشورا به بعد، عزاداری ها خانگی می شود. پس معلوم است که آیین عزاداری، آیین یاری بود، یاری و نصرت اباعبدالله الحسین علیه السلام بود.

« شکوه اربعین و انتقام خون حسین علیه السلام »

شکوه اربعین، شکوه انتقام از خون اباعبدالله الحسین علیه السلام است. دوباره این جان ها به جوش می آید، همان طور که خود اباعبدالله الحسین علیه السلام در لحظه های آخر وداع به امام سجاد علیه السلام فرمود: «وَاللّٰهُ لَا يَسْكُنُ دَمِي حَتَّى يَبْعَثَ اللّٰهُ الْمَهْدِيَّ». یعنی: «علی جان، خون من آرام نخواهد گرفت تا زمانی که خداوند مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف را برانگیزد.» ما تجلی

این ناآرامی خون حسین عَلَيْهِ السَّلَام هستیم. اربعین ما بیشتر امام زمانی است تا حسینی. درست است که همه ما به نام و ذکر اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام فرا خوانده شده‌ایم، دل‌هایمان را امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام هوایی کرده، همه ما به هوای کربلا حرکت می‌کنیم، اما برای امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرْجَةَ الشَّرِيفِ و به سوی اوست.

لذا ما در پیاده‌روی‌های اربعین دنبال امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرْجَةَ الشَّرِيفِ می‌گردیم. در این شب‌هایی که با توجه به گرمای هوا، تاریکی شب محل پیاده‌روی و زمان حرکت کاروان‌هاست، ما در خلوت شب، در میان این انبوه جمعیت، به دنبال مولایمان هستیم. حتماً آن شاء الله تمنا کنیم که یک بار بتوانیم از کنار حضرت عبور کنیم، شانه به شانه حضرت اصابت کند، نفس حضرت به ما بخورد، نگاه حضرت به ما بتابد. اربعین، یاری اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام است و «نصرتی لكم معدة»، یعنی یاری امام، ارواحنا له الفداء.

« اربعین؛ پادگان بزرگ حضرت مهدی عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرْجَةَ الشَّرِيفِ »

اربعین را یک پادگان بزرگ برای حضرت مهدی عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرْجَةَ الشَّرِيفِ، ارواحنا له الفداء، می‌دانیم. موکب‌داری یعنی تدارک کردن تدارکات این پادگان بزرگ، و پیاده‌روی یعنی رزمایش این یاوران آقا و مولا، حضرت ولی عصر عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرْجَةَ الشَّرِيفِ. پس ما اربعین را یک زیارت ساده نمی‌دانیم، بلکه عملیاتی پس از زیارت می‌دانیم، عملیاتی پس از همه میراثی که در طول تاریخ به ما داده‌اند. ما داریم جواب آن گذشتگانمان را می‌دهیم، جواب خون‌هایی که ریخته شده: ۲۵۰ هزار شهید از ایران و بیش از یک میلیون شهید از عراق عزیز. این عراقی‌هایی که توفیق این اربعین با عظمت را پیدا

کرده‌اند، خون داده‌اند تا به اینجا برسند. طبق آمار علمای عراق، آنها حداقل چهار برابر ما، با اینکه جمعیتشان کمتر بوده، شهید داده‌اند. این شهادت‌ها راه را برای آنها باز کرده است. بسیاری از این موکب‌داران، خانواده‌های شهدا هستند، ولی آنجا انقدر شهید زیاد است که شاید قصه‌اش کمی متفاوت باشد و برخورد با خانواده‌های شهدا برایشان عادی‌تر از ما باشد.

« اربعین؛ پس از زیارت

اربعین برای ما یک زیارت ساده نیست، یک پس از زیارت است. عمری زیارت کردیم تا به اینجا برسیم، به نصرت برسیم. واژه نصرت در زیارت اربعین کاملاً تصریح شده، مثل زیارت‌های معتبر دیگر، مانند زیارت جامعه کبیره. اربعین برای ما یاری آقا و مولايمان است، یک عملیات امام زمانی است. چقدر خوب است که در موکب‌ها، در انواع مراسم اربعین، در نماز جماعت‌ها، دائماً ذکر امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواحنا له الفداء، باشد. این جوانانی که می‌آیند، بگویند: «چقدر اینجا حس حضور حضرت داشتیم، چقدر اینجا معرفتمان به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف زیاد شد، چقدر اینجا ذکر یابن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف بود.» باید ذکر یابن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف را در اربعین افزایش داد. در هیچ قنوت نمازی نباشد که دعای «اللهم کن لولیک الحجة» نخوانیم. صبح‌ها دعای عهد را همه با صداهاى بلند بخوانیم، جمعه‌ها دعای ندبه را پرشور برگزار کنیم. ما در محضر خود حضرتیم و باید این طرح را واقعاً پیاده کنیم. ما از اربعین نزدیک‌تر به وجود مقدس آقا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواحنا له الفداء، نداریم.

« دعوت امام حسن عسکری علیه السلام برای اربعین

اصلاً ما به دعوت پدر گرامی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف به کربلا می‌رویم. میلادگاه، زمان و مکان اربعین را امام حسن عسکری علیه السلام معین کردند. در شعارها و نوحه‌ها، باید یاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بیشتر از دهه محرم باشد. باید جوانان بگویند که در اربعین، بیشتر از دهه محرم و عاشورا، یاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بودیم. سال‌های اولی که اربعین شروع شده بود، می‌گفتیم بیایید ناله یابن‌الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف را برافرازیم و بیشتر به یاد حضرت باشیم. خود این اربعین، علامت ظهور حضرت است. می‌گفتند: «آقا، انقدر عجله نکنید.» حالا هرچه گذشته، حادثه‌ها بیشتر دلالت کرده که ما داریم کم‌کم نزدیک می‌شویم. این آشپزخانه‌های گسترده برای ارتش میلیونی حضرت است. این راه‌هایی که همه از شهرها می‌آیند، در مسیر آشنا می‌شوند. اگر حضرت تشریف بیاورند، میلیون‌ها نفر باید به سربازی ایشان آشنا باشند. این راه را همه آمده‌اند، از قبل همه مکان‌های خودشان را بلدند.

« ارتش میلیونی حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف

حضرت، ارتش میلیونی، بلکه ده‌ها میلیونی خواهد داشت، بدون یک لحظه وقت‌گذاری برای جمع‌آوری این لشکر. ببینید چه اتفاقی دارد می‌افتد. کارهای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواح‌ناله‌الفداء، را خدا چگونه هماهنگ می‌کند؟ در روایات آمده است: «امر فرج یک‌شبه اصلاح خواهد شد» (بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۱۸). یک‌شبه که معجزه نمی‌شود، همه چیز با معجزه نخواهد بود. اگر

بنا بود همه چیز با معجزه باشد، زمان رسول خدا ﷺ یا امیرالمؤمنین علیاً همۀ چیز با معجزه می شد. خدا بالاخره سنت ها و قواعد طبیعی خودش را حفظ می کند. پس چگونه یک شبه می شود؟ این مردم بیش از ده سال است که میلیون ها نفر در این مسیر حمل و نقل شده اند، تدارک شده اند. میلیون ها پرس غذا به این سربازان حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف تحویل داده شده. میلیون ها نفر آدرس ها را دقیق بلدند، با چشم بسته می روند. لذا اربعین برای ما نصرت است. باید پوتین هایمان را محکم ببندیم، کمربندهایمان را محکم تر ببندیم و وارد میدان رزم شویم.

درست است که لباس مشکی می پوشیم، ولی این لباس مشکی شاید حکایت از همان اشاره ای دارد که در روایات آمده که پرچم های سیاه حرکت می کنند. شاید بله، این ها نوعی لباس رزم است. در هیچ جای دنیا نمی توانند یونیفرم متحدالشکل به تن میلیون ها نفر کنند. این امکان پذیر نیست، قابل تصور نیست. اما اباعبدالله الحسین علیاً به لشکریان خود، در محرم، با یک اشاره، لباس متحدالشکل می پوشاند. در همین تابستان گرم، همه یکدست لباس می پوشند. کجای دنیا همه یکدست لباس می پوشند؟ جز لشکریان، جز سربازان، جز نظامیانی که می خواهند متحدالشکل باشند و قدرت نمایی کنند.

« نقش جوانان در اربعین

به همین دلیل، باید جوانانمان را در اربعین بسیار حضور دهیم، بسیار تشویق کنیم، بسیار بیاوریم، بسیار میدان

دهیم. اگر در موکب‌ها و کاروان‌ها مسئولینی مسن دارید، به آنها بگویید که مسئولیت خود را بین دو سه جوان تقسیم کنند و خودشان پشتیبانی کنند. بگذارید آنها جلو باشند. وقتی خودشان چای بریزند، خودشان تدارکات را تأمین کنند، خودشان خیمه را برقرار کنند، رفقایشان را هم صدا می‌زنند. هیچ وقت خوب نیست در حرکتی که هدف اولی‌اش جوانان هستند، جوان را مهمان قرار دهیم. جوانان میزبان‌اند، میزبان این پیرمردهایی هستند که بستر را فراهم کرده‌اند و امروز نوبت را به جوانان داده‌اند. اصلاً نباید موکبی داشته باشیم که شبیه برخی مساجدمان باشد که مسن‌ترها صفحه اول را تشکیل می‌دهند. خیلی از مساجد این‌گونه‌اند. موکب نباید این‌گونه شود. جوان دنبال قدرت است. دیده‌اید نوجوان‌ها چگونه از قدرت حرف می‌زنند؟ به سوی قدرتمندان می‌روند و دوست دارند از خودشان قدرت‌نمایی کنند. قدرت در تجمع میلیونی اربعین است.

« نقشه ائمه علیهم‌السلام برای قدرت جامعه اسلامی »

حضرت امام خمینی (ره) می‌فرمودند: ائمه هدا علیهم‌السلام برای یک قطره اشک، برای یک زیارت، این همه ثواب نوشته‌اند، چون از اول نقشه داشتند. بعد توضیح می‌دهند که نقشه‌شان چه بود؟ موجبات و مقدمات قدرت جامعه اسلامی را فراهم کنند (صحیفه امام، ج ۱۶، ص ۳۴۳). هرچه حج ما نورانی است، به محاسن سفیدها بگذارید، کربلا دقیقاً برعکس باشد. اگر میانسال یا کهنسالی دید که اگر نرود، سه جوان جای او می‌روند، حتماً آن سه جوان

را راهی کند. بگذار دلمان خون شود اگر نرویم. ما برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواحنا له الفداء، باید سرباز بسازیم. اصلاً شوخی ندارد این حرف‌ها. جوان‌گرایی به دلیل ذات اربعین باید بیشتر تحقق پیدا کند.

« اربعین؛ ابزار تربیت دینی

برای فرهنگ‌سازی برای جوانانمان، برای تربیت دینی جوانانمان، برای پیوند جوانانمان با حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف، برای نمازخوان شدنشان، برای حجابشان، برای همه شایستگی‌هایشان، هیچ ابزاری مثل ابا عبدالله الحسین علیه السلام و اربعین ابا عبدالله الحسین علیه السلام نداریم. هر کار دیگری در مقابل اربعین عبث و بیهوده است. هر کار دیگری قابل مقایسه با اربعین نیست. این نهایت نادانی است که آدم به کارهای فرهنگی دیگر مشغول باشد و در طول سال اربعین را ترک کند. اگر هدف کار فرهنگی، اصلاح جوانان بود، اربعین مؤثرتر است. اربعین به جوان احساس هویت می‌دهد. در یک جمع ۲۰ میلیونی، خودش را عضو جامعه‌ای می‌بیند که به آن افتخار می‌کند. ما هستیم که تک هستیم در عالم، ما هستیم که برتریم در عالم. این حس عضو یک جامعه برتر بودن، تمام هیمنه پوشالی تمدن غرب را فرو می‌ریزد. هیچ درس اصول عقاید، هیچ درس اخلاقی، هیچ درس دینی، هیچ تفسیر قرآنی، هیچ کلاس دعایی مانند اربعین نمی‌توانید مؤثر ببینید در روح یک جوان. قطعاً این‌گونه است. اگر اربعین اثر گذاشت، بقیه این‌ها در دامنه اربعین اثر می‌گذارند. اصلاً فلسفه وجودی ابا عبدالله

الحسین علیه السلام حفظ این دین است. شما امام حسین علیه السلام را می‌خواهید دور بزنید و به دین برسید؟ مگر می‌شود؟ مگر شدنی است؟ مگر عالم هستی به شما اجازه می‌دهد؟ مگر کسی این ادعا را باور می‌کند؟ مثل کسانی که در کربلا امام حسین علیه السلام را رها کردند و به نمازشان رسیدند.

« اربعین؛ محل قدرت و نصرت

اربعین محل نصرت است و به تبع، محل قدرت است. اربعین باید محل حضور جوانان باشد. پیر خردمند آن پیری است که به فکر جامعه جوان خودش است. یکی از انتظاراتی که از اربعین داریم، تکثیر و افزایش زاد و ولد فرزندان حسینی است، خانواده‌هایی که فرزندانی را به نیت اربعین و به نیت امام حسین علیه السلام نذر کرده‌اند. ببینید، نذر کردن برای فرزندی که به درد دین بخورد، در قرآن آمده است. این قصه قدیمی‌ها یا قصه‌ای که چهار نفر عوام درست کرده باشند، نیست. مادری نذر کرد بچه‌اش را برای خدا، در سوره آل عمران آمده است: «إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (آل عمران، آیه ۳۵). خدا فرمود: نذرت را قبول کردم، شد حضرت مریم علیه السلام. چند میلیارد آدم، چند هزار سال مرید او هستند. الله اکبر از نذر یک مادر! بعد بچه‌اش به دنیا آمد، گفت: «خب، این دختر است، شاید نتواند مثل پسر خدمت کند.» خداوند متعال پاسخشان را داد که نه، این دختر دردانه عالم خواهد بود. فرمود: «إِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ» (آل عمران، ۳۶). حتی پسرش را هم تحویل می‌گیرم. تو نذر کردی، تمام

است. شاید هیچ کس شایستگی ازدواج با حضرت مریم علیها السلام را نداشت، ولی این مادر دعا کرده بود که ذریه بچه‌های دخترم را، خدایا، به تو سپردم. هرچند حضرت مریم علیها السلام گویا شوهر شایسته‌ای پیدا نکرد، با معجزه الهی، مثل خلقت حضرت آدم علیه السلام، به تعبیر قرآن، پسردار شد.

« نذر مادران و پدران در اربعین

مادران برای چه به اربعین می‌آیند؟ برای اینکه این نذری داشته باشند از فرزندان‌شان برای حضرت. پدران برای چه می‌آیند؟ وقتی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ثمره این نذر را دیدند که هر موقع می‌آمدند در محراب، یا مریم، این غذاها چیست برای تو آورده‌اند؟ از نزد خدا آمده است (آل عمران، ۳۷). زکریا علیه السلام دعا کرد. اینجا بود که زکریای پیرمرد تحت تأثیر قرار گرفت، بلکه زکریای پیغمبر گفت: خدایا، یک پسر من این‌گونه به من بده. ظاهراً حضرت زکریا علیه السلام بچه داشتند، ولی مریم علیها السلام را که دید، ثمره این نذر را که دید، گفت: خدایا، من هم یک بچه این‌گونه می‌خواهم. خداوند متعال فرمود: برای تو هم استجاب می‌کنیم (آل عمران، ۳۸). اربعین محل خانواده‌هاست، محل نذر پدران و مادران.

حضرت یحیی علیه السلام را به حضرت زکریا علیه السلام داد. عجب معجزاتی! این‌ها قصه‌های قرآن است. شما اربعین را محل چه می‌دانید؟ شما که خادم اباعبدالله الحسین علیه السلام و زائرانش هستید، ثمره اشک مادرانتان هستید یا خیر؟ حالا ببینید ثمرات نذر مادران در اربعین چه خواهد شد؟ ثمره نذر پدران در اربعین برای فرزندان‌شان چه خواهد شد که می‌گویند: خدایا، این بچه خودم را نذر تو کردم.

« اربعین؛ محل قدرت‌نمایی جهان اسلام

اربعین محل نصرت، محل قدرت‌نمایی جهان اسلام، اباعبدالله الحسین علیه السلام و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواحنا له الفداء، است و محل جوانان و جایی است که برای فرزندان طرح و نقشه کشیده می‌شود در آینده. می‌دانید چه کسانی در غزه انقلاب کردند؟ این جهاد فرخنده و خوش‌یمن را انجام دادند؟ بچه‌هایی که تحت ظلم بودند. چه ظلمی؟ سال‌ها بود مادران در غزه موقع زایمان در آمبولانس‌ها، پشت سیم‌خاردارها، می‌خواستند به بیمارستان برسند. سربازان شوم اسرائیلی اگر اراده نمی‌کردند، راه نمی‌دادند. مادر می‌مرد، بچه از دست می‌رفت. بعضی‌هایشان به دنیا می‌آمدند. آن بچه‌هایی که به دنیا آمدند، آن نسل، الان دارند می‌جنگند، در نهایت مظلومیت. آن مادر، خدا را صدا زده، پشت سیم‌خاردارها، در همان آمبولانس، بچه‌اش را به دنیا آورده. بعد این مادر و پسر چه می‌شوند؟ یک پسر جوان داشت مصاحبه می‌کرد، همان اوایل طوفان الاقصی، ماسک زده بود. مادرش آمد، ماسک را از صورتش برداشت و گفت: «ماسکت را بگذار، ببینند تو کی هستی، نترس، پسر من». خیلی جالب بود. این‌ها نسل همان مظلومان‌اند. خیلی این مسئله مؤثر است. حالا شما بگویید این‌ها نسل مادران اربعینی هستند. من به شما قول می‌دهم، سال‌ها را بشمارید، از آن سالی که مادران و پدران به اربعین آمدند، ازدواج‌ها شکل گرفت، نذرهای شکل گرفت، نوزادش را برده، آورده اربعین، حاجت گرفته، گفته: خدایا، به من بچه بده، من سال بعد، مثلاً، بچه‌ام را هرچند ماهه باشد، بردارم

بیاورم. ببینید این نسل چه خواهد شد. ما نسل دفاع مقدس داشتیم، این‌ها کربلا را ندیدند، پدر و مادرهایشان، ببینید چه شدند. حالا این‌هایی که نذر اربعین‌اند، باور کنید، جدی دارم مسئله فرزندآوری را به اباعبدالله الحسین علیه السلام پیوند می‌زنم. این‌ها بر اساس الهاماتی است که آیات قرآن به ما راهنمایی می‌کند.

« اربعین؛ پنجره فولاد برای نذر فرزندان

حضور جوانان و حضور پدر و مادرهایی که فرزندانی می‌خواهند به دنیا بیاورند که نذر کنند. الان ببینید، یک پنجره فولاد داریم در حرم آقا امام رضا علیه السلام. این پنجره فولاد به چه مشهور است؟ می‌گویند کسانی که مریض لاعلاج دارند، می‌روند آنجا، شفا هم می‌گیرند. دیده‌اید، کم و بیش، آن‌هایی که مصلحت باشد. کربلا، اربعین، باید مشهور شود به نذر فرزندان. باید بخشی از پنجره فولاد اربعین برای پدر و مادرهایی باشد که می‌خواهند فرزندانی به دنیا بیاورند. جدا از جوانانی که می‌خواهند قدرت امت اسلامی را لمس کنند و درک کنند، ما در مقابل تهاجم فرهنگی غرب که یک هیمنه پوشالی برایش ساخته، چه داریم برای جوانانمان؟ اربعین.

« اربعین؛ نمایش برتری فرهنگ حسینی

غربی‌ها می‌توانند نور، صدا، تصویر، موسیقی، همه را در اختیار خودشان بگیرند. ۲۰ میلیون نفر را یک‌جا کنند، با لباس متحدالشکل، با اشک، با خون، پای پیاده بایستند، با جان و دل به هم غذا بدهند. غذا نمی‌خواهند بدهند، فقط

با جان و دل به هم آب بدهند. ابداً امکان ندارد. این عشق هیچ جا در دنیا پیدا نمی شود. این فرهنگ حسینی ماست. ما برتریم. «أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» (آل عمران، ۱۳۹) فقط در اربعین فهمیده می شود. اگر بچه های ما بدون اربعین بی دین شدند، به آنها حق می دهیم، چون اوج شکوه و شکوفایی دین را در اربعین ندیده اند، بی دین شده اند. طبیعتاً به آنها حق می دهیم. جوان قدرت طلب است، دنبال شکوه است، دنبال برتری است. هرکه برتر باشد، او را قبول می کند. با بحث های کتابخوانی این برتری دین و این مرام و مسلک ابا عبد الله الحسین علیه السلام به سادگی ثابت نمی شود. اربعین فقط می تواند این شکوه و برتری را نمایش دهد.

« اربعین امسال؛ معنای ویژه

امسال، اربعین فراتر از آنچه گفتیم، برای ما معنای دیگری دارد. البته، قبل از اینکه به مناسبت های امسال بپردازم، اضافه کنم که اربعین واجب نیست. شب عاشورا هم یاری کردن برای امام حسین علیه السلام واجب نبود. امام حسین علیه السلام به کسی تکلیف نکرد، فرمود: می خواهید بروید، بروید. هیچ کدام از شما از رساله های عملیه صریحاً درنیاورده اید که واجب است، من باید بروم موکب داری کنم. امام حسین علیه السلام شب عاشورا فرمود: هرکه می خواهد برود، برود. هرکه امسال اربعین کار دارد، نیاید. به همین سادگی. هرکه گرفتار است، نیاید. اربعین محل تکلیف نیست، محل تمناست. باید زار بزنی از حسین علیه السلام تمنا کنی: آقا، اجازه بده اربعین بیایم.

امسال اربعین مال فقرایی است که پول ندارند، با هزار

بدبختی وام جور می‌کنند، می‌روند کربلا برای حسین علیه السلام.
پولدارهای عزیز، وقتی دیگری هم می‌توانند راحت بروند.
اربعین، اربعین تأثیر است به آن یار سیدالشهداست که
فرمود: اکبرم، شب عاشورا مهمان داریم، یک یار دارد
برای ما می‌آید. آقا جان، محاصره‌ایم، یار چگونه دارد
می‌آید؟ فرمود: بیا برویم اطراف خیمه. دیدند یک نفر دارد
خودش را روی زمین می‌کشد، می‌آید. نه از ترس دشمن،
چون پا نداشت. پاهایش را در جنگ امیرالمؤمنین علیه السلام از
دست داده بود. آقا تا دیدش، فرمود: عزیزم، جهاد بر تو
واجب نیست، چرا این قدر زحمت افتادی، آمدی؟ گفت:
حسین جان، بیرونم نکن، بگذار نشسته برایت تیر بزنم.
روز عاشورا نشسته انقدر تیر برای حسین علیه السلام زد. اربعین،
یاری حسین علیه السلام است، پیاده روی برای حسین علیه السلام
است، توسط کسانی که پا ندارند. اربعین مال این‌هاست.
هرکه گرفتار دارد، امسال اربعین نیاید. هرکه گرما اذیتش
می‌کند، اربعین نیاید. هرکه خانواده‌اش اذیت می‌شوند،
نیاید. نیاید. آقایان، با خانواده نیایید. امام حسین علیه السلام
فرمود: حبیب، نمی‌خواهم خانواده‌ات اذیت شوند.
حبیب بن مظاهر، خانمش را صدا زد، فرمود: خانم، آقا
حسین علیه السلام فرمودند این‌گونه، خانم‌های اصحاب را
خبر کن، بروید، همگی از کربلا، فردا اینجا نبرد می‌شود،
خیمه‌ها را شاید آتش بزنند. به تعبیر من، خانم حبیب بن
مظاهر برگشت و گفت: حبیب، تو برای چه اینجا هستی؟
گفت: برای یاری پسر فاطمه زهرا علیه السلام. گفت: من هم برای
یاری دختر فاطمه زهرا علیه السلام هستم. گفت: حبیب، تو برای
چه اینجا هستی؟ برای یاری پسر فاطمه زهرا علیه السلام. گفت:

من هم برای دختر فاطمه زهرا علیها السلام اینجا هستم. برو از امام حسین علیه السلام تمنا کن ما را بیرون نکن، اینجا بمانیم، اطراف زینب علیها السلام.

امام حسین علیه السلام فرمود: خانواده‌هایتان اذیت می‌شوند، ببرید، نمانند در کربلا. وقتی حبیب آمد، گفت: خانمش می‌گوید بگذار ما به کمک زینب علیها السلام اینجا بمانیم. حسین علیه السلام لبخند زد، دعا کرد.

اربعین محل تکلیف نیست که بعضی‌ها بخواهند از زیر تکلیف در بروند. اربعین محل تمناست. اربعین محل محبت هم نیست، بالاتر از محبت است. یعنی محبت هست، به اضافه محبت. بگو: من برای ترس از اینکه مبدا خیمه حسین علیه السلام خلوت بماند، آمدم. می‌ترسم عاق پیغمبر صلی الله علیه و آله شوم. این واقعیت دارد. بعضی‌ها جواری می‌خواهند هوسی کربلا بروند. حالا هوسی هم قشنگ است، محبت هم قشنگ است. ولی شما عزم دیگری داشته باشید.

« توصیه امام صادق علیه السلام درباره زیارت کربلا

امام صادق علیه السلام یکی از اصحابشان را دیدند، فرمودند: شنیدم برخی از شیعیان ما چهار سال است کربلا نرفته‌اند. گفت: آقا، خیلی‌ها هستند که چهار سال است کربلا نرفته‌اند از دوستان شما. فرمود: پس جواب پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله را چه می‌دهند؟ گفت: آقا، مگر چند سال یک‌بار غیبت نباید بشود از کربلا؟ فرمود: سه سال غیبت از کربلا اگر کسی بکند، عاق پیغمبر صلی الله علیه و آله شده است. گفت: برنامه سفر به کربلا چگونه باید باشد؟ فرمود: آنهایی که فقیرند، ندارند،

سالی یک بار باید بروند. آنهایی که دارند، لااقل سالی دو بار باید بروند (حَقُّ عَلَى الْفَقِيرِ أَنْ يَأْتِيَهُ فِي السَّنَةِ مَرَّةً؛ کامل الزیارات، ص ۲۹۳). بگو: من دارم سالی یک بارم را می روم، من اصلاً دارم وظیفه ام را انجام می دهم. هم تمنا کردم، به اضافه تکلیف، هم ترس دارم، به اضافه شوقی که دارم. این شوق به تنهایی نیست. می گویم: امسال هوس کردم بروم اربعین، این هم زیارتش قبول است. ولی آن زائر اصلی است که می گوید: حسین علیه السلام، من می ترسم تو را تنها بگذارم، جواب پیغمبر صلی الله علیه و آله را چه بدهم؟ یا ابا عبدالله، شما به کسی اصرار نمی کنید. شب عاشورا شنیدم گفتی: عباسم، با تو هم هستم، اگر می خواهی بروی، برو. مواظب باش.

اربعینی ها، آنهایی که پارسال آمدند، یک وقت امام حسین علیه السلام در گوشت گفت: کار داری، امسال نیا. اتفاقاً بلند شد تا این کلمه را به عباسش فرمود، یعنی عباسم، یاد بده باید این ها چه بگویند. گفت: آقا، ما بعد از تو نفس بکشیم؟ خیلی ها امسال اربعین با گرفتاری های سنگین می آیند. خدا شاهد، من دوست دارم اربعین هر سال مقدماتش فراهم شود، ارزان تر از سال گذشته شود. ولی چه کنم؟ خدا دست از امتحان یاران حسین علیه السلام برنمی دارد. امسال یک مقدار از نظر مالی سخت تر شده است. آقای من، سروران من، عزیز دلم، فدایتان شوم، اربعینی ها، دلاور شهدا می خواست کربلا برود. می دانید چه گرفتاری هایی سر راهش پدید آمد؟ مسلم بن عقیل را فرستاد، راهنما فوت کرد، طوفان زده شد. مسلم بن عقیل برگشت، گفت: یا ابا عبدالله، این مسیر سخت است. خود سیدالشهدا علیه السلام می خواست برود کربلا، خودش

می خواست فدا شود، این همه مشکلات. آقا فرمود: مسلم، باید بروی، دوباره برو. دوباره رفت، دوباره طوفان، دوباره راهنما فوت کرد، برگشت، راه را گم کرد. گفت: آقا، راه بسته است. شما چند بار رفتید لب مرز، زیر آفتاب معطل شدید؟ بگو: حسین جان، فکر کنم من را پسندیدی، گرفتارم کردی. خدا شاهد، بعضی وقت ها کانتینر رفته، گرفتاری های لب مرز، همه غذاها خراب شده. آمده بود گله می کرد، می گفت: نمی دانی، حاج آقا، چه گرفتاری پیدا کردیم. گفتم: آقا، این مسیر، مسیر گرفتاری است. بالاخره آمد، می گوید: بالاخره رفتیم، بالاخره بازگشتیم، دوباره سوار کردیم، آمدیم. گفتم: مسیر این است. این مسیر، مسیر عروسی نیست.

« غذای ساده در مسیر اربعین

غذای خوب آورده بودند برای امام صادق علیه السلام در مسیر اربعین. حضرت فرمود: چه خبر است؟ مگر عروسی داریم؟ داریم می رویم کربلا، غذای ساده بیاورید. این مسیر، مسیر سختی کشیدن است. امسال کمی سخت تر شده. من دست آن کسانی را می بوسم که نگاه می کند، می بیند جوان پول ندارد برود، قرض کرده، کم دارد، می آید در گوشش می گوید: صدایش را درنیاور، من بقیه پولت را می دهم، ولی برو اربعین. ائمه هدا علیهم السلام جای خودشان نایب می فرستادند برای زیارت حسین علیه السلام. ما که محتاج تریم. وقتی یار می آمد کربلا برای امام حسین علیه السلام، کی خوشحال تر می شد؟ وقتی می دید یک نفر آمده، چهار نفر را هم با خودش آورده. این کاروان دارهایی که امسال اربعین می روند، یک سری جوان را

با خودشان همراهی کردند، من به آنها التماس دعا می‌گویم، چون کاروان دار را تحویل ویژه می‌گیرند. آقا، این راه‌هاست. این راه‌هایی که اتوبوس شرکتی، بالاخره مسافر می‌برند، اتوبوس را می‌برند دم یک رستوران، رستوران دار معرفت دارد، برای آن راننده و شاگردش یک غذای مجزا، مجانی می‌دهد، می‌گوید: شما این‌ها را آوردی. به خدا قسم، این اعتقاد من است. این‌ها کجا، کرم ابا عبدالله الحسین علیه السلام کجاست؟ یک کاروان دار، چند جوان را راه بیندازد، ببرد کربلا، بگوید: من همه کارهایتان را انجام می‌دهم، بیایید بروید، بچه‌ها، این جوان‌ها راهنما می‌خواهند، خانواده‌ها می‌خواهند جوانشان را به جایی مطمئن، روحانی مسجد، مسئول بسیج، مسئول هیئت، من کاروان را می‌اندازم، شما را همه را حمایت می‌کنم. سال‌های قبل رفتند، خدا شاهد، من التماس دعا می‌گویم به این رئیس کاروان. یقین دارم این‌ها برسند کربلا، امام حسین علیه السلام صدا می‌زند: عباس من، رئیس کاروان را تحویل بگیر. چشمش به گنبد حرم ابوالفضل علیه السلام افتاد، التماسش می‌کنم دعا کند. این خانواده کریمند.

« تفاوت اربعین با هیئت‌های معمولی

اربعین یک ماجرای دیگر است، با هیئت‌های معمولی فرق می‌کند. اصلاً نمی‌توانم باور کنم، یک هیئتی هست، کاروان راه نینداخته ببرد؟ اصلاً مگر می‌شود همچین چیزی؟ آقا، ما یک عمر، هیئت گرفتیم برای اینکه امروز را ببینیم. پس فلسفه هیئت چیست؟ مثل اینکه هیئت، روز عاشورا برنامه‌اش را تعطیل کند. پس برای چه هیئت گرفتیم؟ نه،

امروز تعطیلی است، می‌خواهیم برویم مرخصی. پس برای چه هیئت گرفتی در روز محرم؟ برای چه اجداد تو انقدر گریه کردند؟ برای چه اجدادت آخر هیئت سینه زدند؟ تو اصلاً روضه گرفتی که روضه گرفتن را یاد بگیری. یک وقت امام حسین علیه السلام صدا زد: خودم می‌خواهم روضه بگیرم. هیئتی‌ها، خواهرم زینب علیه السلام دارد می‌آید، بیایید آبروداری کنید، از زینب پذیرایی کنیم. بله، هیئت گرفتی که آماده شوی برای هیئت خود امام حسین علیه السلام. ارباب خودشان روضه گرفتن می‌خواهند، یک کاری بکنی. این اربعین، خستگی خواهرش زینب علیه السلام دربیاید. خواهرم زینب، هرچه خستگی داری، بیا این ۲۰ میلیون را نگاه کن.

« تسلی زینب علیه السلام در اربعین »

امام زین العابدین علیه السلام می‌فرماید: روز یازدهم عاشورا، من این بدن‌های قطعه‌قطعه را نگاه می‌کردم، داشتم جان می‌دادم. زینب کبری علیه السلام آمد، در مقام تسلی، عزیز برادر، امام زمانش را بغل گرفت، فرمود: عزیز برادرم، این‌گونه این بدن‌ها را نگاه نکن. گریه‌کن‌ها خواهند آمد کربلا. ببین، عالم غیر معلم است. تسلی زین العابدین علیه السلام به چیست؟ به گریه‌کن‌هایی که کربلا خواهند آمد. شما تسلی می‌دهید. یک حرفی در ذهنم بود، من را خیلی اذیت کر. قبول دارید ۱۰ روز محرم گریه می‌کنید، هر روز برای امام حسین علیه السلام سینه می‌زنید، بعد از عاشورا دلتان رقیق‌تر شده؟ رقیق‌تر می‌شود دلتان یا خیر؟ بعد از عاشورا دیگر دل نداری روضه بشنوی. دیده‌اید این‌گونه می‌شود؟ دیده‌اید دلتان چه‌گونه رقیق می‌شود؟

الهی بمیرم برای مهدی فاطمه عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی
فَرْجَهُ الشَّرِیف که هزار سال است دارد گریه می‌کند برای سیدالشهدا عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی. الهی فدای دل رقیق حجت بن الحسن العسکری عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی
فَرْجَهُ الشَّرِیف شوم، صباحاً و مساءً، صبح و شب برایت گریه می‌کند. فدای دل رقیقت، یا ابن الحسن عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی
فَرْجَهُ الشَّرِیف. اصلاً ما که با امام قابل مقایسه نیستیم، برای تقریب به ذهن عرض کردم. بروید امام زمان عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی
فَرْجَهُ الشَّرِیف را تسلی دهید.

« اربعین امسال؛ دلایل مضاعف

اول: تشکر از امام حسین عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی

ولی امسال، قصه خیلی فرق کرده است. این حرف‌ها، حرف‌هایی است که برای هر سال می‌توانیم بزنیم. امسال ما به دلایل مضاعفی اربعین مشرف می‌شویم. یک عرض تشکر از اباعبدالله الحسین عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی که ما را کمک کرد، سرافرازمان کرد، ما شرمنده شهدا نشدیم. ما سرمان را در عالم بلند کردیم. این جنگ ۱۲ روزه تحمیلی از جانب رژیم صهیونیستی شوم را پیروز شدیم. باید تشکر کنیم از اباعبدالله الحسین عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی. اهل معرفت گفتند: امام حسین عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی عنایت کرد، این جنگ زود به خاتمه رسید تا مردم ایران بتوانند عزاداری کنند. اصلاً دلیل نمی‌خواهد، معلوم است سیدالشهدا عَکَاللّٰهُ تَعَالٰی ما را کمک کرد. تشکر باید بکنیم. می‌ارزد به خاطر این تشکر فقط برویم امسال اربعین کربلا.

دوم: توسل برای نبرد نهایی

دوم، باید توسل پیدا کنیم به اباعبدالله الحسین علیه السلام. آقا، حالا که دیگر راه باز شده برای نبرد نهایی، ان شاء الله کمکمان کن، شر صهیونیست ها را کم کنیم. ما کمکی جز از اباعبدالله الحسین علیه السلام دریافت نمی کنیم. ما کسی را جز تو، حسین علیه السلام، نداریم. ما پناهی جز تو نداریم. ما پناهی جز تو، علمدار حسین علیه السلام، نداریم. ای علمدار حسین علیه السلام، یادت می آید وقتی مشک تو تیر زدند، نوشته: فوقف العباس، عباس علیه السلام ایستاد. ادامه همان بچه های منتظر کمک، تو ییم. الان که دستت باز است، ما را کمک کن. مردم، بروید دعا کنید، این ادامه نبرد را محکم کنید. ما یک اربعین در پیش داریم. مگر اینکه، نعوذ بالله، نگذارند این ها اربعین ما را برگزار کنیم. خود امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف کمک خواهد کرد. بدون دعا می شود نبردی پیروز شود؟ اگر بنا بود بدون دعا و توسل نبردی پیروز شود، وقتی رسول خدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را به میدان می فرستاد، دعا نمی کرد، می نشست نگاه می کرد. امیرالمؤمنین علیه السلام از او بالاتر کی؟ نبرد پای رسول خدا صلی الله علیه و آله از آن نبرد بالاتر چیست؟ اگر دعا نمی خواست، یک نبرد باید این نبرد دعا نمی خواست. باید نبرد بدر دعا نمی خواست. خدایا، من را مبعوث کردی، این اولین نبرد است. معلوم است که باید دعا کنی. دعا دیگر لازم ندارد. باید نصرت کنی. علی، امیرالمؤمنین علیه السلام، را دعا نمی خواهد. اگر بنا بود یک نبردی دعا نخواهد، نبرد بدر دعا نمی خواست. رسول خدا صلی الله علیه و آله چقدر پشت سر امیرالمؤمنین علیه السلام شاهد شروع کرد دعا کردن.

مردم، بروید سربازانتان را دعا کنید. بروید برای نیروهای جبهه مقاومت دعا کنید. خدا شاهد، با دعای شما، دشمن در درون خودش در هم خواهد شکست. معجزه ایجاد خواهد شد. بگو: من امسال دارم برای دعا می‌روم. قبلاً می‌گفتم: اللهم انصر الاسلام و اهله، اما الان، امسال دارم می‌روم برای محافظت از رهبر انقلاب دعا کنم، محافظت از تک‌تک رزمندگان دعا کنم، محافظت از یمنی‌ها دعا کنم. محافظت کار دارم، امسال جدی‌تر از سال‌های قبل شده و خدا به جدیت دعا توجه دارد. می‌فرماید: دعای فردی که بی‌توجه است، مستجاب نخواهد شد. ما کار داریم امسال. دعا برای نصرت یاران حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواحنا له الفداء. این دعا برای نصرت رزمندگان در صحیفه سجادیه است (صحیفه سجادیه، دعای ۲۷). آفرین به کسانی که باب کنند در این اربعین بخوانند. بین چه قوایی است این دعا. بعد شما در راه اربعین، پیاده داری می‌روی، شب این دعا را باز کنی، بخوانی، مستجاب نشود، والله محال است. تمام کنید، مردم، این فتنه شوم را از سر جامعه اسلامی، بلکه جامعه جهانی، کم کنید. ما به گرد پای رسول خدا صلی الله علیه و آله نمی‌رسیم، به گرد پای امیرالمؤمنین علیه السلام نمی‌رسیم. دعا نیاز داریم. از اربعین کجا نزدیک‌تر به آسمان؟ دعاها می‌رویم برای دعا.

سوم: اربعین؛ سال افتخار جهانی

امسال پرافتخارترین سال جمهوری اسلامی، پرافتخارترین سال ایران اسلامی، بلکه در تاریخ است. ما ایرانمان کم

افتخار نداشته، از آن زمانی که زابلی‌ها حرکت کردند برای انتقام خون حسین علیه السلام، از قزوین حرکت شد برای انتقام خون حسین علیه السلام، منکوب شدن و ضربه خوردن شیعیان، از همان زمان تا الان. حالا وقتش است که بعد از یک پیروزی بزرگ، برویم نمایش قدرت بدهیم. ایران امسال جهانی‌تر از هر سال دیگری است. ایران، خودت را با سیدالشهدا علیه السلام به جهانیان معرفی کن. امسال یا خامنه‌ای، لیبک یا حسین. خب، ببینید، همین شعارها که عالی است، این‌ها شعارهای درون‌گروهی ماست. هیچ موکبی نباشد بدون شعارهایی با زبان انگلیسی، بدون شعارهایی با زبان‌های مختلف جهان، اسپانیولی، فرانسوی، نمی‌دانم، زبان‌های مختلف. شعارهای خودشان، این لیبک یا خامنه‌ای را آنها می‌فهمند یا خیر؟ ترجمه‌اش کن، یک ترجمه که آنها بفهمند، بفهمند تو کی هستی. پنج سال است فلسطینی‌ها دارند مبارزه می‌کنند. امسال پرچمشان در ورزشگاه‌ها به حرکت درآمده. ایران ۱۲ روز یک حرکت نهایی کرد. نه اینکه تا حالا ما حرکتی نداشتیم. در این ۱۲ روز، پرچم در ورزشگاه‌ها گشت، کنار پرچم فلسطین. خب، الان موقعیت را پیدا کردی، منبر جهانی پیدا کردی، مبلغ حسین علیه السلام شو. ایرانی‌ها، این قدرت را از کجا آوردند؟ تابلوی حسین علیه السلام را برقرار کن. خبرنگارها بیایند، بگویند: این حسینی‌ها، این‌ها همان‌هایی هستند که پیروز شدند بر صهیونیسم خون‌آشام. ما قدرتمان را از حسین علیه السلام می‌گیریم. امسال، سال افتخار جهانی ماست، سربلند، و این قدرت را به نمایش بگذاریم.

به تعبیر دیگر، امسال سالی است که ما این پیروزی را می‌رویم با مردم مسلمان منطقه، به‌ویژه عراقی‌های عزیز، تقسیم می‌کنیم. ما هرچه اینجا قدرت داریم، بخشی از قدرتمان در همین شیعیان مظلوم عراق است که چهار برابر ما شهید داده‌اند تا حالا. همین‌ها که آمریکا از شان می‌ترسد. فتنه اگر بخواهد در عراق ایجاد کند، برای از بین بردن همین‌هاست. ما به همدیگر قوت قلب می‌دهیم. امام امت در دفاع مقدس فرمود: بعد از جنگ، دو ملت ایران و عراق به هم پیوند می‌خورند، بر محور عتبات، قدرتی ایجاد خواهد شد که ما به هیچ کشور دیگری احتیاج نداریم. بگویید به عراقی‌ها: ما آمدیم افتخارمان را با شما تقسیم کنیم. من همان روز حمله شوم صهیونیست‌ها، اتفاقاً در ناصریه بودم و بعد آمدم نجف. موشک باران ایرانی‌ها شروع شد. خدا شاهد، از ما بیشتر، همین مردم مظلوم عراق خوشحالی می‌کردند. امسال مشتاق‌تر از وقت‌های دیگر شما را ببینند. دوست دارند شما این‌گونه افتخار آفریدید. شما نمایندگان رزمندگان سرفراز هستید. امسال جوان‌هایتان را ببرید. بگذارید این احساس هویت و احساس افتخارشان را از آن لذت ببرند.

چهارم: نیابت از شهدا

دلیل دیگری که امسال دارد، این است که ما امانت‌دار شهیداییم. شهید حاجی‌زاده، که هر سال پای این بودی، کمک می‌کردی، من امسال به نمایندگی تو می‌روم. شهید حاج رمضان، که موکب داشتی، موکب علمای فلسطین را در این مسیر تو برقرار کردی. شهید حاج رمضان، که چند

ماه، دو ماه قبل رفتی، یک موکب دیگر برای فلسطینی‌ها زدی، گفتی: فلسطینی‌ها باید پایشان باز شود در مسیر کربلا، بیایند. ما امسال به نیابت از تو، عابد و زاهد خواهیم رفت. ما امسال وظیفه دیگری داریم. بار روی دوشمان است. اربعینی‌تر از ما، به خدا قسم، این شهدا بودند. ما امسال نایب‌الزیاره آن دخترکان کوچک کوت هستیم که به شهادت رسیدند، در آغوش پدر، در آغوش مادر. ما امسال یک وظیفه دیگری به عهده‌مان است. به خدا قسم، ما برای این شهدا که جانشان را گذاشتند، امنیت ما را فراهم کردند. دیدید که ما برای این شهدای قرب، بعضی‌هایشان مشهورند، چه کار می‌توانیم بکنیم؟ چه کسانی می‌خواهند تشکر کنند از این شهدا؟ چه کسانی می‌خواهند از حاجی‌زاده تشکر کنند؟ هیچ‌کار با عظمتی مثل این نیست. من یک اربعین سفر برای تو می‌روم، تشکر از این شهدا. چه کسانی می‌خواهند از رهبر عزیز که همه جهان آرزو دارند ای کاش چنین رهبری می‌داشتند، تشکر کنند؟ رهبر عزیز، من تنها کاری که می‌توانم بکنم، چند قدم در این بیابان‌ها به یاد تو بزنم. یک وظایف خاصی امسال به دوشمان است. ان شاء الله این وظایف را، حامل پرچم مقاومت باشیم و بیرق مقاومت، و این اربعینمان را اربعین دیگری برقرار کنیم.

پنجم: صداقت مکتب حسینی

صداقت ما به اثبات رسید. اگر مرگ بر اسرائیل یک عمری می‌گفتیم، صداقت این فرماندهان ما به اثبات رسید. این بچه‌های سپاه، ۶۳ ساله‌ها، دهه‌ه ۶۰، ۷۰ ساله‌ها،

عین نوجوان عاشق شهادت. مثل حاج رمضان برگردد به محافظ‌هایش بگوید: امشب اینجا نباشید، بروید، از فردا هم موبایل‌هایتان را باز کنید، راحت. حاج رمضان، چه داری می‌گویی؟ گفتم: بروید. مثل اولیای خدا که از جزئیات شهادتشان بعضاً خبر دارند. از شهید فخری زاده که آرزو دار سلیمانی بود، در خواب این هدیه را به شما داد، گفت: می‌دانم، ربخ می‌زنم، شما کاری نداشته باشید، شما بروید. شهدای والامقامی که مثل جوان‌های ۱۸ ساله که عاشق شهادت بودند. بعضی‌ها فکر می‌کردند این‌ها احساسی‌اند، مسن‌تر شوند، دنیا می‌گیرندشان. بیا، این جوان‌های پیر، جوان‌های به ظاهر پیرمرد ما را نگاه کن، دنیا نگرفتشان. صداقت ما به اثبات رسید. میلیاردها میلیارد خرج کردند، شیعه را در جهان اسلام تخریب کنند، نتوانستند. تازه، ما باید الان، امسال، عرض کنم، شهید سید حسن نصرالله با عظمت، شهید صفی‌الدین با عظمت و دیگر شهدای ما، مسئله اختلاف بین مذاهب اسلامی را حل کردند، تمام شد، رفت. ما دیگر چیزی به نام اختلاف شیعه و سنی در منطقه نداریم. این‌ها صداقت ما را اثبات کردند. حالا موقع وحدت بین اسلام و مسیحیت است، موقع پیام رساندن به مسیحیان عالم است که آرزو می‌کردند ای کاش مثل حسین (علیه السلام) شما داشتند و مثل شما مرید حسین (علیه السلام) بودند. الان، این دفعه، وحدت مذاهب گذشته، آن را که سید حسن نصرالله عزیز و با عظمت انجام داد، تمام شد، رفت. تمام زحمات دشمنان شما به باد هوا رفت که داشتند شیعه را تخریب می‌کردند و مریدان امیرالمؤمنین

علی علیه السلام را متهم می کردند، کشتنشان را روا می داشتند. تمام شد. شما صداقت مکتب امیرالمؤمنین علیه السلام را به اثبات رساندید با سید حسن نصرالله. مدت ها گذشته از این ماجرا. موقع فتح جهان است. جهان را با حسین علیه السلام، تو را به خدا، امام حسین علیه السلام را به اهل عالم امسال معرفی کنید. این پرچم ایران شده یک پرچم مقدس، معرفی کنید. می دانید برای چه؟ پس فردا آقا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، ارواحنا له الفداء، تشریف بیاورند، خودشان را این گونه معرفی می کنند: من فرزند حسینم (بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۸۴). و حسین علیه السلام باید قبل از او به خوبی معرفی شده باشد. هیچ راهی، هیچ کتابی، هیچ رسانه ای مثل اربعین ۲۰ میلیونی، بلکه بیشتر، نمی تواند حسین علیه السلام را به جهانیان معرفی کند. ما امسال رسالت جهانی داریم. به خدا قسم، اگر همت کنیم، دست به دست هم دهیم، امسال را سال ظهور حضرت قرار خواهیم داد.

ششم: اربعین؛ مقدمه ظهور

خدا به گریه ها نگاه می کند، به این خون های مظلوم نگاه می کند، به همت ها نگاه می کند. حضرت امام رحمته الله علیه فرمودند: می دانید من کی فهمیدم این انقلاب پیروز می شود؟ حدود یک سال بعد از پیروزی انقلاب، حدود ۲۴ مرتبه این حرف را زدم. الزامی نگرفته بود. امام هی دوست داشت این را یادآوری کند، این قانون طبیعت و حیات اجتماعی را به ما یاد بدهد. این عارف بزرگ فرمود: می دانید من کی فهمیدم این انقلاب پیروز خواهد شد؟ وقتی دیدم همه شهرها، روستاها، همه مردم یک دل،

یک حرف دارند می‌زنند، متوجه یک نقطه هستند. دل‌ها را فقط خدا می‌تواند این‌گونه هماهنگ کند. می‌خواهم بگویم: امام، بیا بین اربعین چه خبر است، چگونه همه یک‌دل می‌شوند. آنهایی هم که در شهرهایشان هستند، پیاده‌روی می‌کنند، دیوانه حسین عَلَيْهِ السَّلَام می‌شوند، واللّٰه شیدای اربعین اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام می‌شوند. آقایان، خبری در راه است. امسال مایع بگذاریم برای اربعین. اگر امسال آخرین اربعین قبل از ظهور باشد، چه؟ شیعه باید این را به خودش بگوید: اگر آخرین اربعین باشد قبل از ظهور، من مایم را سنگین گذاشته باشم، من کم نگذاشته باشم که آقا، حجت بن الحسن العسکری عَلَيْهِ السَّلَام، ارواحنا له الفداء، وقتی تشریف آوردند، تشکر خواستند بکنند از اربعینی‌ها. ما دست بچه‌مان، نوه‌مان را بگیریم: الحمدلله الذی هدانا. ان شاءالله این اربعین که مردم عراق جور دیگری، بیشتر از سال‌های قبل، منتظر شما هستند، لذت این افتخار را خواهید برد، با کمال تواضع، و تقسیم می‌کنید این افتخار را با خانواده‌های شهدا که اکثر این عراقی‌های عزیز، خانواده‌های شهدا هستند. با شکوه‌تر از همه زمان‌ها برگزار کنید. دیگر تمام شد، دوران غربت تمام شد، دوران سختی تمام شد.

« روضه اربعینی

یک روضه اربعینی بخوانم. این روضه را همیشه در راه می‌خوانم، برای شما هم بخوانم و عرضم تمام. دیده‌اید در اربعین چقدر اصرار دارند غذا بدهند؟ غذا می‌دهید، چرا این قدر این‌ها روضه است، تفریح نیست، عروسی نیست.

از هر خیمه‌ای بوی غذا می‌آید، یک نفر آمده دم در، التماس می‌کند: یک وقت بوی غذا به مشام شما می‌خورد، غذا نمانید. می‌دانید چرا این غذا ماجرایش چیست؟ امام زین‌العابدین علیه السلام هر موقع غذای تازه می‌آوردند برایشان، تا پارچه را از روی غذا کنار می‌زد، بوی تازه غذا به مشامش می‌خورد، آن قدر گریه می‌کرد، اشک حضرت در غذا می‌ریخت، این غذا از بین می‌رفت. غذا را غلام‌ها عوض می‌کردند. از هم می‌پرسیدند: ما اشتباهی کردیم؟ آقا چرا این‌گونه کرد؟ ماجرای غذا که کمتر روزش خوانده می‌شود. من هدیه می‌کنم برای شما، به یاد این اربعین‌هایی که حتماً امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف مستمع این روضه‌ها در اربعین بوده برای همه روضه‌خوان‌ها. می‌دانید ماجرای غذا چیست؟ امام باقر علیه السلام می‌فرماید: سربازان شوم یزید غذا طبخ می‌کردند در راه، به بچه‌ها نمی‌دادند. بوی غذا به بچه‌ها می‌رسید. این‌ها دامن هم را از گرسنگی می‌جویدند. خدا لعنتشان کند. می‌گفتند: غذا به بچه‌های حسین علیه السلام ندهیم، گرسنه این‌ها را ببریم کوفه، از مردم گدایی کنند، بچه‌های علی علیه السلام خوار شوند. ما ببینیم غذا ماجرای دارد. خدایا، همه این‌هایی که اهتمام می‌ورزند، به خدا، خانواده‌هایی هستند که پول غذای خودشان را ندارند، هزینه اربعین می‌کنند. فکر نکنید این‌هایی که پول برای اربعین می‌دهند، برای موکب‌دارها، غذا می‌دهند، این‌ها همه آدم‌های پولداری هستند. همه جور آدمی از با وضعیت‌های مختلف اقتصادی هستند. می‌گوید: این‌ها را من باید بدهم، این‌ها را بروید صرف کنید. این دل‌ها

را کی هوایی کرده؟ خدایا، این‌هایی که غذای زائران حضرت را تأمین می‌کنند در اربعین، به یاد بچه‌های حسین علیه السلام، از همه‌شان به نحو احسن قبول بفرما.

« دعای پایانی

یک دعای محکم بکنم، دل شیر داشته باش، این دعا را آمین بگو، تمامش کن، قصه را. شما از همین الان، ظاهره اربعین اباعبدالله الحسین علیه السلام به حساب می‌آید. این همت باعظمت را کردید، دور هم جمع شدید، بدون دستور، بدون تکلیف، اشاره کردند دوستانتان، بیایید اربعینی‌ها دور هم جمع شویم. آفرین به جامعه فعالان اربعین، احسن به شما، بدون اینکه کسی وظیفه برای شما بدانند، بدون اینکه به کسی بخواهید گزارش بدهید، جز حجت بن الحسن العسکری رحمته الله تعالی، ارواحنا له الفداء. شما از همین الان زائر به حساب می‌آیید. این دعا را می‌گوییم، آمین بگو، تمامش کن: خدایا، این اربعین را آخرین اربعین دوران غیبت حضرت ولی عصر رحمته الله تعالی قرار بده. و صلی الله علی محمد و آله الطاهرين.